

У молитвах й праведних трудах

Ось уже сімнадцять років, як по Промислу Божому, постав на благословенній Серницькій землі жіночий монастир на честь Волинської ікони Божої матері. Свята обитель стала духовним осередком нашого краю, його найбільшою святинєю, центром паломництва прочан не лише з України, а й сусідньої Білорусі та Росії.

ДО 1025-РІЧЧЯ ХРЕЩЕННЯ РУСІ

Богородичний жіночий монастир заснований в 1996 році на честь її ікони Волинської, яка була покровителькою князівства Волинської землі. Святі князі, незмінно оберігаючи спадкове благословення свого роду, пронесли православ'я через віки. Чимало подвижників краю, під заступництвом Пресвятої Богородиці, увінчались в лику святих землі Волинської. Тож, Серницька обитель миру й добра вже зарахована до числа видатних пам'яток відродження православ'я і духовної культури на теренах Древньої Русі.

Роки, що спливали від часу заснування монастиря, позначені великим подвижництвом сестер обителі та його настоятельниці ігумені Іуліанії. І воно не лише в щиросердній молитві за всіх і за вся, у прихистку нужденних, у тих зернах добра й пошанівку житейських чеснот, які сіються в душі дітей Недільної школи, а й в грандіозних трудах, закладених в розбудову обителі. Якої краси постав за ці роки монастирський храм! Його куполи видно з усіх довкружних сіл. Скільки сил і праці потребує упорядкування господарського двору! Про це відає лиш Всевишній. Підсумком тих благих справ і діянь монастиря стає щороку велике духовне свято на честь Волинської ікони Божої матері, яке відзначається 13 липня і позначається особливим велелюддям. Ідуть, ідуть до Серницького монастиря з усіх усюд за дивним світлом для душі, за благодаттю, навіть не відаючи про те, скільки подвижницької праці закладено для цього сестрами обителі та її настоятельницею. Чим же ознаменувався нинішній рік для монастиря на честь Во-

линської ікони Божої Матері? Про це сьогодні розмова з ігуменею Іуліанією.

- У молитвах во славу Богу та трудах праведних проходить монастирське життя. Нині нашу обитель населяють 16 сестер. Кожна з них щиросеречно несе свій послух. Трудяться насельниці обителі на господарському дворі, в швейному цеху, несуть свій послух на роботах в сусідній Білорусі та навіть Польщі. Адже, щоб достойно впорядкувати територію навколо обителі, потрібні чималі кошти. Ми дякуємо нашим благодійникам, котрі, впродовж всього часу існування монастиря, допомагають нам і при цьому бажають, аби імена їх не афішувались. У майновому фонді місцевого сільськогосподарського кооперативу ми придбали приміщення колишньої контори. Тож, нині ведуться роботи по його реконструкції. Сподіваємось, що в скорому часі матимемо ще один корпус для потреб обителі. Не міліє й потік паломників. Щороку число їх вимірюється сотнями. З усієї України, Білорусі і вже навіть з Росії їдуть люди, щоб помолитись, потрудитись, знайти спокій для душі, відчутти Божу благодать. Весь Великий піст в стінах монастиря перебувала паломниця з Росії. В день Волинської ікони Божої Матері ми мали велику кількість паломників з Бреста та Мінська.

Вони не тільки розділили з нами радість свята, але й залишили ще на кілька днів, аби усердно помолитись, укріпити свою віру. Відрадно й те, що до Недільної школи тягнуться дітки. 25 юних сердець вчать Закону Божому. Весною вони відвідали велику духовну святиню - Свято-Успенську Почаївську Лавру. Роботи наших сестер, які працюють в швейному цеху, постійно експонуються на всіх православних виставках. От і нещодавно Серницька обитель достойно була представлена на Одеській православної виставці. Чимало трудів і коштів ще потребує й благоустрій нашого монастирського храму. Роботи над розписом та іконостасом дуже дорогі, але Господь не полишає нас. Тож, хай мир, благословення й благодать не полишають і всіх наших благодійників та весь православний люд.

Розмову вела
Галина ГАВРИЛОВИЧ